

saa stærkt, det er mig muligt, minde om de to Veje, jeg har nævnt, en betydelig Nedsættelse af de militære Udgifter, som uden Tvivl endda kan tillade en lige saa betryggende Forsvarsordning som den, vi have, og at føre Toldloven tilbage til sin tidligere Affattelse. Alene ved det sidste Skridt vilde der kunne naas en Indtægtsforøgelse af 10—12 Mill. Kr. om Aaret, og paa Militærvæsenet kunde der spares betydeligt flere Millioner, og naar saa endvidere Sparekommissionen kunde komme til et Resultat, maaske paa et Par Millioner, vilde man naa Balance uden at behøve at lægge nogen ny Skat paa Befolkningen. Jeg synes, det var værd, at overveje dette.

Paa Enkeltheder i det her foreliggende Forslag skal jeg ikke komme ind uden med nogle faa Bemærkninger. Ligesom adskillige andre Talere tror jeg, at denne store Takstforhøjelse vil blive meget upopulær. Jeg for min Del har aldrig haft noget imod, at Statsbanerne gav et ordentligt Overskud, en passende Rente af deres Anlægskapital. Jeg har altid erkendt, at det burde Banerne gøre, og det erkender jeg ogsaa i dette Øjeblik. Men selvfølgelig maa vi ogsaa erkende, at Banerne have andre Opgaver end at forrente sig, maaske endnu større og vigtigere Opgaver, og det vil vel heller ingen benægte. Men det er jo et Spørgsmaal, om et bedre Udbytte af Banerne ikke ogsaa kunde naas ved en grundig Undersøgelse af, hvor der kunde spares noget i denne store Etats Administration, for der er sikkert ikke Tvivl om, at der mange Steder kunde spares betydeligt. Jeg skal nævne et saadant Punkt. Det er nu blevet moderne, at ifalle de gennemgaaende Tog har man næsten ikke andet end disse lange Harmonikavogne, man har helt skuddt de gamle Vogne til Side. Nu ere de førstnævnte Vogne for det første meget kostbare at anskaffe, for det andet ere de i høj Grad upraktiske, og for det tredje kunne de som Regel ikke rumme saa mange Passagerer som de gamle. Jeg kan derfor ikke undlade at gøre den højtærede Minister opmærksom paa dette Forhold. Navnlig ønsker jeg, at der i alle Tog findes nogle af de gamle Vogne. Den højtærede Minister kan være vis paa, at de skulle nok blive benyttede. Man gaar hellere ind i dem end i Vognene med Sidegang, særlig i de Tog, der løbe om Natten. Naar Passagerer rejse her om Natten, ville de gerne sove paa en eller anden Strækning, enten gennem Fyn eller op gennem Sjælland. Men skulle de ligge og sove i de lange Vogne med Sidegang, kan der kun være to i en

Kupé, medens der i de gamle kunde ligge 4. Desuden byde de gamle Vogne mange andre Bekvemmeligheder fremfor dem med Sidegange.

Dernæst vil jeg anføre, at jeg tror ogsaa, det er ret sandsynligt, at den store Forøgelse i Indtægten, som den højtærede Trafikminister har regnet med, ikke vil komme. Dersom Danmark var et Land f. Eks. som Tyskland eller Belgien eller Frankrig eller Østrig-Ungarn, ja, vi kunne godt tage Sverige og Norge med, er det muligt, at man kunde gøre Regning paa en saa stærkt forøget Indtægt. Men vi vide, at her i Danmark ere de naturlige Forhold af en helt anden Art. De ere af den Beskaffenhed, at Statsbanerne altid ville have en stærk Konkurrent saa at sige paa alle Router i Det forenede Dampskibsselskab, navnlig hvad angaar Forbindelsen med København fra Provinserne, særlig fra Hovedlandet Jylland, og naar det bliver dyrere at benytte Banerne, vil det sikkert komme til at virke som en Gevinst for de private Dampskibsselskaber, og Staten vil ikke faa den Indtægt, den har regnet med. Det vil sikkert ikke kunne undgaas. Det forekommer mig altsaa, at den Forhøjelse, der her er foreslaaet for Personbefordringen, vil komme til at ramme Middelaftandene for haardt. Jeg kan godt gaa med til den Forhøjelse, der er foreslaaet for de lange Afstande, men saa vidt jeg kan se, vil der paa Middelaftandene navnlig paa de Afstande, der ligge lige op imellem 190 og 197 Kilometer, blive en Forhøjelse af over 40 pCt., mens Forhøjelsen for de længste Afstande kun bliver 30 pCt. Det er et Forhold, jeg vil bede Udvalget tage under Overvejelse. Det forekommer mig ikke rigtigt.

Dermed kan jeg slutte, jeg har ment, at det var rigtigt, inden Forhandlingen gik til Ende, at gøre Rede for mit Standpunkt til disse Skattelove. Jeg beder undskyldte, at jeg har lagt Beslag paa Tingets Tid.

Hans Nielsen (Viborg Amts Iste Valgekreds): Uden at komme alt for dybt ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de i de forelagte Lovforslag anførte Takster ere for høje eller maa anses for passende, vil jeg gøre opmærksom paa, hvordan nogle af de foreslaaede Takstforhøjelser ville komme til at virke, dersom der ikke i saa Henseende bliver foretaget en Ændring. Jeg har ikke saa meget at indvende mod Taksterne for Personbefordring, men jeg vil meget advare imod at vedtage en Fragttakstforhøjelse, som kan genere og hemme